

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **mjr. Mgr. Š. H., zastúpeného JUDr. Z. T., advokátkou**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KM-176/PK-2005 zo dňa 23. januára 2006, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 112/2006-49 zo dňa 7. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č. k. 2 S 112/2006-49 zo dňa 7. novembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto uznesenia zrušil rozhodnutie č.p. KM-176/PK-2005 zo dňa 23. januára 2006 a prvostupňové rozhodnutie Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií MV SR č.p.: OUC-360/00-PS-2005 zo dňa 31. októbra 2005 podľa § 250j ods. 2 OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný napadnutým rozhodnutím čiastočne zmenil rozhodnutie riaditeľa Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií MV SR č.p.: OUC-360/PS-2005 zo dňa 31. októbra 2005 o uložení povinnosti žalobcovi uhradiť služobnému úradu náklady vynaložené na zvýšenie vzdelania - vykonanie rigorózneho skúšky vo výške 8 169,-- Sk. Rozhodnutím žalovaného došlo k zmene vo vyčíslení sumy nákladov vo výške 8 169,-- Sk, ktorá bola nahradená sumou 5 265,-- Sk. V ostatných častiach ako nedôvodné bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie s uvedenou zmenou bolo potvrdené.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že z ustanovení § 142 ods. 3, 4 písm. c) a § 143 ods. 1 zákona č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru SR, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len zákon o štátnej službe) vyplýva, že udelením súhlasu so zvýšením vzdelania žalobcu vykonaním rigorózneho skúšky na Akadémii PZ v Bratislave začala plynúť doba 5 rokov, po ktorú žalobca bol

povinný zotrvať v služobnom pomere. Povinnosť uhradiť náklady vynaložené služobným úradom v súvislosti s vykonaním rigorózných skúšok mohla vzniknúť len v prípade, keby z vlastnej viny nezotrval v služobnom pomere po stanovenú dobu, v danom prípade do mája 2009. Vzhľadom na to, že rozsudkom krajského súdu zo dňa 07.11.2007, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť, krajský súd totiž zrušil rozhodnutia služobných orgánov oboch stupňov o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe z dôvodov na preukázanie konania žalobcu (keď mal spoločne s V. T. od mesiaca november 2004 do mesiaca máj 2005 spoločným konaním a po vzájomnej dohode v obci P. M. a na iných doposiaľ nezistených miestach Trnavského kraja nútiť pod hrozbou škody na majetku týchto osôb, aby vyplatili finančnú čiastku vo výške 6 000 000,-- Sk za neuskutočený obchod s diamantmi, v ktorom Bc. M. M. vystupoval ako znalec v oblasti oceňovania drahých kameňov, pričom Bc. M. v obave o svoj život a život svojej rodiny vyplatil žalobcovi a V. T. doposiaľ sumu vo výške 1 000 000,-- Sk a v mesiaci máj 2005 z obavy o svoj život opustil územie SR. Následne od mesiaca máj 2005 do zadržania dňa 27.09.2005 žalobca a V. T. mal spoločným konaním po vzájomnej dohode v obci P. M. a na iných miestach nútiť pod hrozbou násillia Ing. A. M., aby previedol svoj nehnuteľný majetok a za svojho syna Bc. M. vyplatil požadovanú finančnú hotovosť spolu s úrokmi vo výške 10 000 000,-- Sk.

Krajský súd v súvislosti so zrušujúcim rozsudkom súdu (č.k. 2 S 41/06-78 zo dňa 07.11.2007) uviedol, že za situácie, keď služobný pomer žalobcu neskončil a naďalej trvá, mohol za tejto situácie len konštatovať, že žalobca neporušil svoju povinnosť zotrvať v služobnom pomere po zákonom stanovenú dobu, a preto rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií MVSR o uložení povinnosti uhradiť náklady vynaložené služobným úradom na zvýšenie žalobcovho vzdelania, vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom zotrval na argumentoch, pre ktoré rozhodol o uložení povinnosti žalobcu uhradiť služobnému úradu náklady vynaložené na vykonanie rigoróznej skúšky vo výške 5 265,-- Sk. Zdôraznil, že dôvodom je, že žalobcovi bol personálnym rozkazom riaditeľa Úradu ochrany č. 143 zo dňa 6. mája 2004 udelený súhlas na vykonanie rigoróznej skúšky na Akadémii PZ. Žalobca sa v súlade s § 142 ods. 3 a 4 písm. c) zákona č. 73/1998 Zb. zaviazal zotrvať v služobnom pomere príslušníka PZ 5 rokov po skončení štúdia, a to aj v prípade, ak štúdium nedokončí.

Žalobca zákonnú podmienku zotrvať v služobnom pomere po vykonaní rigoróznej skúšky však nespĺnil, nakoľko bol personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 526 zo dňa 19.10.2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Služobný pomer žalobcovi skončil dňom doručenia rozhodnutia o prepustení, t.j. dňa

21.10.2005, podanie opravného prostriedku v zmysle § 242 a § 244 zákona o štátnej službe nemalo odkladný účinok a rozhodnutie bolo vykonateľné dňom jeho doručenia. Na základe uvedeného žalovaný nesúhlasil s názorom krajského súdu, že služobný pomer žalobcu neskončil a naďalej trvá (podľa argumentácie krajského súdu, pretože súd zrušil rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru). Na základe uvedeného žalovaný žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žalobu navrhol zamietnuť.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie preto považuje za správne. Vyjadril presvedčenie, že jeho služobný pomer stále trvá, a preto zo strany žalovaného neexistuje žiaden právny dôvod na vymáhanie nákladov na rigoróznú skúšku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie č.p. KM-176/PK-2005 zo dňa 23. januára 2006 a prvostupňové rozhodnutie Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií MV SR č.p.: OUC-360/00-PS-2005 zo dňa 31. októbra 2005 podľa § 250j ods. 2 OSP a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či boli splnené podmienky, za ktorých bolo možné vo veci konať.

Rozhodujúce pre posúdenie otázky či žalobcovi vznikla povinnosť nahradiť náklady vynaložené služobným úradom v súvislosti s vykonaním rigorózneho skúšky bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 526 zo dňa 19. októbra 2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňom doručenia rozhodnutia o prepustení, t.j. dňa 21.10.2005.

Proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného však podal žalobca žalobu, na základe ktorej bolo rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru zrušené a vrátené žalovanému na ďalšie

konanie (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 41/06-78 zo dňa 7.11.2007), ktorý však doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Keďže posúdenie otázky povinnosti nahradiť náklady vynaložené na zvýšenie vzdelania záviselo od otázky posúdenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, pričom túto otázku nebol krajský súd oprávnený riešiť v tomto konaní, bolo namieste, aby krajský súd konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) prerušil a vyčkal na právoplatné rozhodnutie vo veci skončenia služobného pomeru žalobcu .

Krajský súd takto nepostupoval, preto jeho názor, podľa ktorého služobný pomer žalobcu neskončil a naďalej trvá, je z tohto pohľadu predčasný a vzhľadom na chýbajúce rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý by takýto záver potvrdil alebo vyvrátil, je nepreskúmateľný.

V súvislosti s vysloveným názorom krajského súdu, podľa ktorého povinnosť uhradiť náklady vynaložené služobným úradom v súvislosti s vykonaním rigorózných skúšok mohla vzniknúť žalobcovi len v prípade, keby z vlastnej viny nezotrval v služobnom úrade po stanovenú dobu, odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 143 ods. 7 zákona o štátnej službe, podľa ktorého povinnosť uhradiť náklady nevznikne, ak sa služobný pomer skončil prepustením z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. a) až c) alebo zrušením v skúšobnej dobe zo strany nadriadeného.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že povinnosť uhradiť náklady vynaložené služobným úradom v súvislosti s vykonaním rigoróznej skúšky mohla žalobcovi vzniknúť len v prípade, keby z vlastnej viny nezotrval v služobnom pomere po stanovenú dobu (piatich rokov), nebolo možné s takýmto názorom súdu súhlasiť, a to s poukazom na citované ustanovenie § 143 ods. 7 zákona o štátnej službe, z ktorého vyplýva, že zákonodarca medzi dôvody, kedy nevznikne povinnosť uhradiť náklady v súvislosti s vykonaním rigoróznej skúšky nezaradil dôvod uvedený v § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, teda dôvod, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom ministra vnútra SR.

Z uvedeného vyplýva, že s poukazom na dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ nemala vôľa žalobcu, resp. jeho zavinenie na zotrvaní v služobnom pomere žiaden vplyv na povinnosť nahradiť náklady v súvislosti s vykonaním rigoróznej skúšky.

Vzhľadom k tomu, že v konaní o žalobe žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra SR č. 526 zo dňa 19.10.2005 sa rieši otázka, ktorá má vplyv na posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o povinnosti nahradiť náklady vynaložené na zvýšenie vzdelania žalobcu, a o tejto otázke nebolo doposiaľ

právoplatne rozhodnuté, bolo potrebné rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol s poukazom na § 224 ods. 3 OSP.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 2. apríla 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová